

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Der er jo stor forskel på den debat, der var i 1995, og så den, vi har her i dag. I 1995 var det utrolig svært bare at komme igennem med det, som nogen kaldte for et meget blødt, meget forsigtigt og meget slapt forslag på rygeområdet. Men det var sådan set det, det var muligt at komme igennem med, og på det tidspunkt tænkte jeg: Jamen så tager vi det med. Så kommer vi så langt, og så må vi så senere se, om forholdene ændrer sig.

I dag kan man sige, at det har de i sandhed gjort. Der er blevet meget mere forståelse for spørgsmålet, og der er heller ikke længere nogen, der sætter spørgsmålstegn ved, om rygning nu er skadeligt. Det hører man ikke mere, og det tror jeg vi kan takke ikke mindst Tobaksskaderådet for. Det har gjort et fantastisk stykke arbejde, og på de konferencer, det har deltaget i, er det meget klart blevet påvist, hvilke problemer der er.

Det var spørgsmålet om spædbørnsdødelighed, som gjorde os meget opmærksomme på specielt vuggedød og rygning i rum, hvor nyfødte opholder sig – gravide kvinders rygning, rygning på institutioner, hvor børn opholder sig, og rygning på hospitaler. Det er derfor, det er så utrolig vigtigt at sætte ind præcis på de områder, hvor børnene opholder sig. Det kan så være i døgn- eller daginstitutioner, det kan være i ungdomsinstitutioner og endelig i folkeskolen.

Når jeg selv har den opfattelse, at man ikke skal ryge, når man arbejder med børn, og når man arbejder på hospitaler eller i øvrigt inden for sundhedssektoren, skyldes det, at de personer, der arbejder dér, er rollemodeller for de patienter, de børn og unge, som de kommer i nærheden af og arbejder med til daglig. Sådan er det jo, og det er derfor, det er så vigtigt at lade være. Det er en mærkelig opfattelse, at man bare kan gå ind i et lille rum, for det lille rum holder jo ikke på røgen. Det lyser også langt væk, når sygehuspersonalet har 20 Prince i lommen, og så er det altså svært at fortælle en nybagt mor, at det er dårligt for barnet at ryge. Man er, hvad enten man vil det eller ej, en rollemodel.

Jeg synes, det har været en utrolig positiv debat. Jeg bliver helt benøvet over, at forslagsstillerne har så stor en tilslutning, og det har heller ikke været noget problem, men en fantastisk glæde, at så mange fra så vidt forskellige partier

har villet være forslagsstillere. Jeg tror, det gør debatten bredere og nemmere at håndtere.

Sundhedsministeren har selv kaldt rygning for »killer number one«, siger han. Det er sikkert også rigtigt, og der er heller ikke nogen, der har betvivlet i dag, at det er tilfældet. Det er også det første af de fem punkter i Folkesundhedsprogrammet. Det, der manglede, da vi lavede det sidst, hvor det kun var en henstilling til amter og kommuner, var at få statens cirkulære gjort tilgængeligt og brugbart og samtidig ved lov pålægge kommuner og amter det, fordi det er så utrolig forskelligt, hvad man har gjort ved det derude. Fra amternes side har man – af bekvemmelighed, synes jeg – lagt det ud til de enkelte institutioner, hvor man så kunne finde ud af, hvad man havde tænkt sig at stille op. Mange steder er det endt med, at man har diskuteret, hvor rygerne skal befinde sig, altså om der skal være rygerum osv. Men det er altså vældig besværligt, hvis der skal være f.eks. to spisestuer, så jeg vil bare anbefale, at man sender rygerne udenfor, for her er der masser af plads til at ryge.

Så vil jeg kommentere de enkelte ordførere. Ministeren takkede for initiativet og ville koble det på sit Folkesundhedsprogram, og så kan vi jo se til oktober, hvor langt ministeren går i spørgsmålet om røg.

Så ved jeg på grund af EU og det, Pdraig Flynn fik vedtaget – det var jo forbud mod reklamer for tobak – at det træder i kraft dér også, men jeg er meget spændt på at se, hvor langt ministeren vil gå.

Jeg er godt klar over, at det er et sådan lidt touchy område for næsten samtlige ordførere undtagen én, som jeg takker meget varmt, og det er hr. Kim Behnke, for han var da den, der var mest tydelig omkring røg. Det kan man ikke tage fejl af, så derfor vil jeg også undskylde det, jeg sagde først med at holde debatten på et lavt plan. Jeg var ikke vidende om, at den blev løftet så højt op på et senere tidspunkt – hvor kunne man vide det fra?

Men i hvert fald er det, som alle har efterlyst, jo spørgsmålet om rygerum, eller det, som fru Margrete Auken kaldte for krematorier. Det har jeg ikke tænkt mig at sige her, og det var vel også en spøg, men det er det, hun mener med de dér rum, man skulle gå ind og ryge i. Men jeg tror, det bliver mindre og mindre aktuelt, efterhånden som befolkningen selv ændrer syn på det. Men altså som sagt er jeg meget spændt på at se, hvad ministeren kommer med.